प्रतिमल्लम् । पञ्चम्यां चितावाश्विनीवत् स्रसपत्नासंज्ञा इष्टका स्रलेषूपद्धाति स्रो ज्ञातान् सक्सा जातान् षोउशी चतुस्रवारिष्ठशः स्रोः पुरीषम् इति पञ्चमल्लैः प्रत्येकमिति मूत्रार्थः ॥ पञ्चमचितिमल्लाणां परमेष्ठी स्रप्रिः । तत्र द्वे स्रग्निद्वत्ये त्रिष्टुभौ । के स्रग्ने ज्ञातान् पूर्वमृत्पन्नान्नोऽस्माकं सपत्नान् शत्रून् वं प्रणुद् प्रकर्वेण नाशय । किं च के ज्ञातवेदः ज्ञातप्रज्ञान स्रज्ञाताननृत्पन्नांस्र शत्रून्प्रतिनुद् निवर्तय उत्पत्तिप्रतिवन्धं कुर्वित्यर्थः उपसर्गव्यवधानमार्षम् । किं च नोऽस्माकम् धित्रूक्ति (२) स्रधिवद् उपदिश यज्ञसम्बन्धिनीमितिकर्तव्यतामिति शेषः । किं कुर्वन् स्रकुंडन् स्रकुंधन् । सुमनाः शोभनमनस्कः सन्नुपदिशेत्यर्थः । किं च स्रग्ने तव वत्सम्बन्धिनी त्रिवद्रये वद्रयं गृकं त्रयाणां वद्रयानां समाक्ति यज्ञगृक्त्रये सदोक्विधीनाग्नीध्रद्वये वयं स्याम भवेम सद्दा यज्ञान्कुर्म इत्यर्थः । कीदृशे त्रिवद्रये शर्मन् शर्मणि सुखाद्यये । तथा उद्दौ द्विपद्चतुष्यद्धनधान्यादिभिरुद्भवति समृध्यत र्इत्युद्धिः तस्मिन् भवतेर्डिप्रत्ययः ॥ स्रनेन मल्लेण पुरस्तादिष्टकामुपद्धाति ॥१॥

सर्हमा जातान्त्रणुदा नः मृपत्नान्त्रत्यजीतान्जातवेदो नुदस्व । ग्रिधि नो ब्रूहि सुमन्स्यमीनो व्यष्ट स्यीम् प्रणुदा नः सुपत्नीन् ॥२॥

त्रिय पश्चाद्वपद्धाति । सक्सा बलेन जातानुत्पन्नान्नोऽस्माकं सपन्नान्त्रणुद् नाशय । के जातवेदः ग्रजातान् उत्पत्स्यमानानिष (३) प्रतिनुद्स्व ग्रात्मनेपद्-मार्षम् । किं च सुमनस्यमानोऽस्मासु प्रुभचित्तः सन्नोऽस्मानिधन्नकि शत्रुभ्योऽधि-कान्वद् । वयमपि तत्प्रसादाद्धिकाः स्याम भवम । नोऽस्माकं सपन्नान्त्रणुद् पु-नरुक्तिराद्रार्था । शोभनं मनो यस्य सुमनाः ग्रसुमनाः सुमना भवति सुमनस्य-मानः भृशादिभ्य इति [पा॰ ३.१.१६] व्यङ् ततः शानच् ॥६॥

- a. षोउशी स्तोम ग्रोजो द्रविणम् ।
- b. चतुश्चवारिध्श स्तोमो वर्ची द्रविणम् ।
- य्रोः पुरीषमस्यक्तो नाम तां वा विश्वेष्य्यभिगृणालु द्वाः ।
 स्तोमपृष्ठां घृतवंतीक् सीद् प्रजावंद्स्मे द्रविणायंजस्व ॥३॥